

**Lag
om ändring i konkurslagen (1921:225);**

utfärdad den 17 maj 1979.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om konkurslagen (1921:225)
dels att 64, 65, 69, 72, 79, 87, 90, 112, 175–184, 197, 199, 205, 207, 214
och 218 §§² skall upphöra att gälla,

dels att rubriken till 8 kap. skall utgå.

dels att 13, 19, 25, 27, 40 b, 41–63, 66, 67, 70, 71, 76–78, 80–86 a, 88,
89, 91–96, 98, 99, 102, 103, 107, 108, 111, 113, 118, 120, 123, 126–130,
132, 137, 140, 144, 145 a, 146, 148, 149, 152, 185–191, 200, 202, 203, 206,
209–211 och 219 §§ samt rubrikerna till 3, 4 och 9 kap. skall ha nedan
angivna lydelse.

dels att i lagen skall införas tjugotre nya paragrafer, 14 a–14 c, 18 a, 25
a, 50 a, 51 a, 88 a, 95 a, 159, 185 a–185 h, 193, 208, 210 a, 210 b och 211 a
§§, av nedan angivna lydelse.

13 §³ Upptages borgenärs konkursansökan, skall konkursdomaren
genast förelägga gäldenären att inkomma med förklaring inom viss tid,
högst en vecka, från det han fått del av ansökningshandlingarna. Om det
behövs för att gäldenären skall få skäligt rådrum, kan dock tiden ut-
sträckas till högst en månad.

Är anledning därtill, får föreläggande enligt första stycket även innehålla
att gäldenären, för det fall att han medger ansökningshandlingarna, skall inkomma
med upplysningar som äro av betydelse för frågan i vilken form konkursen
skall handläggas.

Ansökningshandlingarna och föreläggandet skola delges gäldenären.
Delgivning enligt 12 § delgivningslagen (1970:428) får ske endast om
anledning förekommer att gäldenären avvikit eller eljest håller sig undan.
Delgivning enligt 15 § första stycket delgivningslagen får ske även när
gäldenären vistas på känd ort utom riket, om delgivning eljest ej kan ske
här i riket och konkursdomaren med hänsyn till omständigheterna finner
det icke skäligen böra krävas att delgivningen verkställs utom riket.

Om delgivning sker enligt 15 § delgivningslagen, skall konkursdomaren
tillse, att gäldenärens egendom sättes under säker vård. Kostnaden därför
skall betalas av borgenären.

14 a § Föreligga sannolika skäl för bifall till konkursansökan och kan det
skäligen befaras att gäldenären undandrager egendom, får konkurs-
domaren eller rätten, om särskild anledning förekommer, förordna om
kvarstad eller skingringsförbud på gäldenärens egendom i avvaktan på
prövning av ansökningshandlingarna. Därvid skall vad som enligt 15 kap. rättegångs-

¹ Prop. 1978/79:105, LU 19, rskr 309.

² Senaste lydelse av

79 § 1946:809

176 § 1977:675

183 § 1970:848

199 § 1975:244

214 § 1942:384.

³ Senaste lydelse 1975:244.

balken gäller om kvarstad och skingringsförbud äga motsvarande tillämpning, om ej annat följer av denna lag. Konkursdomaren eller rätten får medgiva undantag från beviljad säkerhetsåtgärd.

14 b § Föreligga sannolika skäl för bifall till konkursansökan och kan det skäligen befaras att gäldenären genom att begiva sig från riket undandrager sig skyldighet eller överträder förbud som enligt denna lag gäller i konkurs, får konkursdomaren eller rätten, om särskild anledning förekommer, förbjuda gäldenären att i avvaktan på prövning av ansökningen begiva sig från riket. Meddelas sådant reseförbud, får i samband därmed eller senare gäldenären åläggas att lämna ifrån sig sitt pass till kronofogdemyndighet som konkursdomaren eller rätten bestämmer. Är reseförbud uppenbart otillräckligt, får gäldenären häktas.

Om gäldenären är juridisk person, äger första stycket tillämpning även på styrelseledamot, verkställande direktör och likvidator som avgått eller entledigats senare än ett år före dagen då konkursansökan kom in till konkursdomaren.

Beträffande säkerhetsåtgärd som avses i denna paragraf äga bestämmelserna om reseförbud i 15 kap. rättegångsbalken motsvarande tillämpning, om ej annat följer av denna lag. Säkerhetsåtgärd kan ej hindras av att pant eller borgen ställes. Ej heller kan beviljad säkerhetsåtgärd hävas av sådan anledning. Kostnaden för häktning skall betalas av allmänna medel.

14 c § Fråga om beviljande av säkerhetsåtgärd enligt 14 a eller 14 b § tages upp på begäran av borgenär. Innan konkursdomaren eller rätten meddelar beslut i frågan, skall gäldenären beredas tillfälle att yttra sig, om det lämpligen kan ske. Konkursdomaren eller rätten får hålla förhandling förfrågans prövning.

Beslut om reseförbud eller skyldighet för gäldenären att lämna ifrån sig sitt pass skall delges gäldenären.

18 a §⁴ Meddelas beslut om konkurs, skall konkursdomaren genast bestämma, om konkursen skall handläggas i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet i fråga om konkurs eller om den enligt 185 § första stycket skall handläggas som mindre konkurs. Konkursdomaren skall därjämte bestämma den eller de ortstidningar i vilka kungörelser om konkursen skola införas.

Konkursbeslutet jämte vad konkursdomaren bestämt enligt första stycket kungöres i Post- och Inrikes Tidningar och ortstidning.

19 §⁵ Beslutas att konkursen skall handläggas i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet i fråga om konkurs, skall konkursdomaren genast utsätta första borgenärssammanträdet att hållas inför konkursdomaren tidigast tre och senast fem veckor från dagen för konkursbeslutet. Sammanträdet får dock hållas senare än som har sagts nu, om det är nödvändigt med hänsyn till konkursboets omfattning och beskaffenhet. Konkursdomaren skall även bestämma den tid, minst fyra och högst tio

⁴ Förutvarande 18 a § upphävd genom 1975:244.

⁵ Senaste lydelse 1977:675.

veckor från dagen för konkursbeslutet, inom vilken bevakning av fordran skall äga rum.

Vad konkursdomaren har bestämt enligt första stycket skall intagas i kungörelse som avses i 18 a § andra stycket.

Gäldenären skall kallas till första borgenärssammanträdet och därvid erinras om att han enligt 88 § ej får lämna riket utan samtycke av konkursdomaren innan bouppteckningsed enligt 91 § avlagts och att han är skyldig enligt 92 § att vid sammanträdet avlägga sådan ed. I fråga om delgivning av kallelsen gäller vad som är föreskrivet om stämning i tvistemål.

25 §⁶ Beslut om konkurs går i verkställighet utan hinder av att ändring i beslutet sökes. Detsamma gäller beslut om formen för konkursens handläggning.

Vill annan än gäldenären klaga över att konkursansökan bifallits, räknas besvärstiden från den dag då kungörelse om konkursbeslutet var införd i Post- och Inrikes Tidningar.

25 a § Beslutar högre rätt

1. att konkurs, beträffande vilken bestämts att den skall handläggas i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet i fråga om konkurs, i stället skall handläggas som mindre konkurs, eller

2. att konkurs, beträffande vilken bestämts att den skall handläggas som mindre konkurs, i stället skall handläggas i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet i fråga om konkurs,

skall konkursdomaren genast låta kungöra den högre rättens beslut.

Konkursdomaren skall vidtaga de åtgärder som äro föreskrivna för den handläggningsform som skall tillämpas enligt den högre rättens beslut. I fall som avses i första stycket 2 skola de tider, som enligt 19 § första stycket skola räknas från det beslutet om konkurs meddelades, i stället räknas från dagen för utfärdandet av kungörelsen. Vad konkursdomaren bestämmer enligt 19 § första stycket skall intagas i kungörelsen.

27 §⁷ Till konkursbo räknas, i den mån ej annat följer av 21 §, all egendom, som tillhörde gäldenären när konkursbeslutet meddelades eller tillfaller honom under konkursen och som är av beskaffenhet att kunna utmätas. Till konkursbo räknas även den egendom som kan tillföras boet genom återvinning.

Avlöning eller därmed vid utmätning jämställd arbetsinkomst som inestår vid konkursens början och arbetsinkomst som gäldenären därefter förvärvar får dock behållas av honom, i den mån den ej, sedan skatteavdrag skett enligt vad därom är föreskrivet, uppenbart överstiger vad som åtgår för hans och hans familjs försörjning samt till fullgörande av underhållsskyldighet som i övrigt åvilar honom. Vad som sagts om avlöning äger motsvarande tillämpning i fråga om periodiskt utgående vederlag för utnyttjande av rätt till litterärt eller konstnärligt verk eller annat sådant och beträffande belopp vilka utgå som pension eller livränta. Om rättigheten till pension eller livränta är av beskaffenhet att kunna utmätas, får dock konkursboet förfoga över den.

⁶ Senaste lydelse 1975:244.

⁷ Senaste lydelse 1975:244.

Gäldenären är skyldig att underrätta förvaltaren om inkomst som avses i andra stycket. Vill förvaltaren göra anspråk på inkomsten, skall han därom underrätta arbetsgivare eller annan som skall utgiva förmånen. Innan sådan underrättelse lämnats får förfallet belopp betalas ut till gäldenären.

Tvist huruvida någon del av inkomsten skall tillkomma konkursboet prövas av tillsynsmyndigheten på ansökan av förvaltaren, borgenär, gäldenären eller underhållsberättigad. Myndigheten skall därvid inhämta yttranden i den omfattning som behövs för prövningen. Myndighetens beslut länder till efterrättelse, även om talan föres däremot. Beslutet skall på ansökan ändras, om senare upplysta omständigheter eller ändrade förhållanden föranleder det.

Mot tillsynsmyndighetens beslut i ärende som avses i fjärde stycket får den vars rätt beröres av beslutet föra talan genom besvär. I fråga om sådan besvärstalan äga bestämmelserna i utsökningslagen (1877:31 s. 1) om klagan över utmätning av avlöning motsvarande tillämpning.

40 b §⁸ Återvinning påkallas av förvaltaren genom väckande av talan vid allmän domstol, genom anmärkning mot bevakning eller genom invändning mot annat yrkande som framställes mot konkursboet. Om förvaltaren icke vill påkalla återvinning och ej heller ingår förlikning i saken, får borgenär påkalla återvinning genom väckande av talan vid allmän domstol. För återgång av förmånsrätt som vunnits genom utmätning eller genom betalningssäkring är särskild åtgärd ej behövlig.

Talan vid allmän domstol väckes inom ett år från fristdagen. Dock får talan väckas inom tre månader från det att anledning därtill blev känd för konkursboet. Har gäldenären avhänt sig fast egendom eller är fråga om återgång av bodelning, kan talan även väckas inom tre månader från den dag då lagfart söktes eller bodelningshandlingen ingavs till rätten.

Borgenär som för talan svarar för rättegångskostnaden men har rätt att få ersättning därför av boet, i den mån kostnaden täckes av vad som kommit boet till godo genom rättegången.

3 kap. Förvaltning och tillsyn⁹

41 § Konkursbo skall förvaltas av en eller flera förvaltare. Antalet förvaltare bestäms av konkursdomaren. Ej må mer än en förvaltare finnas, där ej konkursdomaren med hänsyn till boets omfattning och beskaffenhet anser det erforderligt att förvaltningen delas eller att den handhas odelad av flera förvaltare.

Då fråga är om utseende av förvaltare enligt 46 eller 47 §, må konkursdomaren ej fatta beslut rörande antalet förvaltare innan tillsynsmyndigheten och borgenärerna erhållit tillfälle att yttra sig därom.

42 §¹⁰ Förvaltning av konkursbo skall stå under tillsyn av tillsynsmyndighet.

⁸ Senaste lydelse 1978:892.

⁹ Senaste lydelse 1975:244.

¹⁰ Senaste lydelse 1970:848.

Regeringen utser vissa kronofogdemyndigheter att vara tillsynsmyndigheter.

Kronofogdemyndighet, som är tillsynsmyndighet, får enligt bestämmelser som regeringen meddelar förordna annan kronofogdemyndighet att handlägga tillsynsuppgift i konkursen.

För tillsynen skall ersättning till staten utgå ur konkursboet enligt bestämmelser som regeringen meddelar.

43 § På begäran av borgenär skall konkursdomaren förordna granskningsman att med de befogenheter som angivas i denna lag övervaka förvaltningen på borgenärens vägnar. Till granskningsman skall utses den som borgenären föreslår, om han är lämplig.

Om det begäres, skall även ersättare för granskningsmannen utses. Bestämmelserna om granskningsman gälla även för ersättare.

Granskningsman skall entledigas, om han eller borgenären gör framställning därom eller han finnes icke vara lämplig.

Ersättning till granskningsman skall betalas av borgenären.

44 §¹¹ Konkursförvaltare skall ha den särskilda insikt och erfarenhet som uppdraget kräver, åtnjuta borgenärernas förtroende samt även i övrigt vara lämplig för uppdraget.

Den som är anställd vid domstol får ej vara förvaltare.

45 § Då konkurs uppstått, skall konkursdomaren utan dröjsmål, efter hörande av tillsynsmyndigheten, utse förvaltare att handha förvaltningen av boet till dess vid första borgenärssammanträdet förvaltare utsetts och, där annan utsetts, denne tillträtt befattningen.

46 § Vid första borgenärssammanträdet skall konkursdomaren, sedan han hört tillsynsmyndigheten och närvarande borgenärer, utse förvaltare att i fortsättningen handha förvaltningen av konkursboet. Har konkursdomaren efter vad i 50 § är stadgat förordnat, att konkursboets förvaltning skall vara delad, skall förvaltare utses särskilt för varje del av förvaltningen.

47 § Finner konkursdomaren efter första borgenärssammanträdet erforderligt, att antalet förvaltare ökas, skola borgenärerna av konkursdomaren kallas att sammanträda inför honom. Vid sammanträdet skall konkursdomaren utse det antal förvaltare, som ytterligare erfordras; och skall därvid vad i 46 § är stadgat äga motsvarande tillämpning.

Tillsynsmyndigheten, förvaltare, granskningsman eller borgenär äge hos konkursdomaren göra framställning om ökning av antalet förvaltare.

48 § Avgår förvaltare efter första borgenärssammanträdet, skall konkursdomaren kalla borgenärerna att sammanträda inför honom. Vid sammanträdet skall efterträdare till den avgångne utses, och skola därvid bestämmelserna i 46 § äga motsvarande tillämpning.

Vad sålunda är stadgat gälle dock ej, där flere förvaltare äro och någon av dem avgår samt konkursdomaren efter tillsynsmyndighetens hörande finner det ej vara nödigt att utse annan i den avgångnes ställe.

Avgår förvaltare sedan fråga uppkommit om avskrivning av konkursen enligt 186 §, skall borgenärssammanträde som avses i första stycket ej utsättas, så länge frågan är under prövning.

49 § Har förvaltare avgått efter första borgenärssammanträdet och skall efterträdare åt honom utses, äge konkursdomaren, där så erfordras, förordna om befattningens upprätthållande tills ny förvaltare utsetts enligt 48 §.

Har förvaltare laga förfall eller är han efter ty i 80 § andra stycket stadgas försatt ur tjänstgöring, må konkursdomaren utse annan att under tiden fullgöra hans åligganden.

50 § Där konkursdomaren finner delning av konkursboets förvaltning emellan flere förvaltare böra äga rum, ankomme på honom att därom förordna; och bestämme konkursdomaren därvid tillika, efter vilka grunder delningen skall ske. Tillsynsmyndigheten, förvaltare, granskningsman eller borgenär äge hos konkursdomaren göra framställning om delning av förvaltningen.

Hava flere förvaltare förvaltningen odelad, må de ej annorledes än samfällt avhända boet någon rättighet eller vidtaga åtgärd, som kan för boet medföra någon förpliktelse.

Äro förvaltarne två och kunna de ej enas beträffande åtgärd eller beslut, som enligt denna lag på dem ankommer, eller äro förvaltarne flere än två och föreligger ej flertal för viss mening, skall saken hänskjutas till tillsynsmyndigheten, och gälle den mening denna biträder.

Då flere förvaltare utsetts, skola de bland sig välja en att i fall, som avses i denna lag, mottaga meddelanden eller handlingar, som skola tillställas förvaltaren, ävensom förvara handlingar, som böra hållas tillgängliga. Om val, som nu sagts, skola konkursdomaren och tillsynsmyndigheten under rättas.

50 a § Om konkursdomaren av särskilda skäl finner det erforderligt, får han efter tillsynsmyndighetens hörande uppdraga åt lämplig person att biträda förvaltaren med råd vid konkursförvaltningen eller att som förlikningsman biträda konkursdomaren med utredning och förlikning i tvistefråga som uppkommit genom anmärkning mot bevakning eller att fullgöra båda dessa uppgifter.

Den som är anställd vid domstol får ej inneha uppdrag som avses i första stycket.

När uppdraget är slutfört, skall anmälan genast göras till konkursdomaren. Vid denna anmälan skall fogas en redogörelse för det arbete uppdraget medfört.

Konkursdomaren skall återkalla meddelat uppdrag, när anmälan enligt tredje stycket har inkommit eller det i annat fall finns skäl till återkallelse.

Den som har fullgjort uppdrag enligt denna paragraf är berättigad till arvode av konkursboet. Arvodet bestämmes av konkursdomaren efter tillsynsmyndighetens och förvaltarens hörande. I fråga om arvode äga 82 § andra och tredje styckena samt 83 § motsvarande tillämpning.

51 § Förvaltaren åligger att med iakttagande av de i denna lag meddelade bestämmelser besörja de ärenden, som röra borgenärernas gemensamma rätt och bästa, samt vidtaga alla åtgärder, som främja en förmånlig och snabb utredning av boet.

51 a § I viktigare frågor skall förvaltaren höra särskilt berörda borgenärer, om det ej finns hinder häremot. Förvaltaren skall i sådana frågor även höra gäldenären, om det lämpligen kan ske.

52 § Om förvaltaren finner det nödvändigt, får han anlita sakkunnigt biträde för viss förvaltningsåtgärd.

53 § Den enligt 45 § utsedde förvaltaren skall så snart ske kan omhändertaga gäldenärens bo med de böcker och andra handlingar, som röra boet, samt, där gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökningen varit bokföringsskyldig, i omhändertaget räkenskapsmaterial å lämpligt ställe göra anteckning om dagen för omhändertagandet. Förvaltaren skall även förrätta uppteckning av tillgångar och skulder i boet med uppgift å varje borgenärs namn, boningsort och postadress, samt å nämnda böcker och handlingar. I bouppteckningen skola tillgångarna upptagas till de värden, som de efter noggrann uppskattning prövas äga, och beträffande skulderna angivas, i vad mån de avse lön eller pension. Vid bouppteckningsförrättningen skall gäldenären vara tillstädes och under edsförpliktelse redligen uppgiva boet. Är gäldenären juridisk person och finnas flera ställföreträdare, gäller denna skyldighet dock icke för sådan ställföreträdare vars närvaro förvaltaren anser sakna betydelse för boutredningen. Har av gäldenären under edsförpliktelse underskriven bouppteckning förut ingivits till konkursdomaren och finner förvaltaren densamma tillförlitlig, vare upprättande av ny bouppteckning ej av nöden.

Då bouppteckning upprättas av förvaltaren, skall ett exemplar därav tillställas konkursdomaren och tillsynsmyndigheten inom en vecka från det beslutet om konkurs meddelades. Möter i något fall hinder härför, åligger förvaltaren att inom nämnda tid tillställa konkursdomaren och tillsynsmyndigheten förteckning å borgenärerna, upptagande varje borgenärs namn, boningsort och postadress samt att därefter så snart ske kan inkomma med bouppteckningen. Godkänner förvaltaren till konkursdomaren förut ingiven bouppteckning, göra anmälan därom inom tid, som nyss sagts.

54 §¹² Förvaltaren får, om det behövs, påkalla handräckning av kronofogdemyndigheten för att kunna omhändertaga eller annars få tillgång till gäldenärens bo med de böcker och andra handlingar som röra boet. Kronofogdemyndigheten får härvid genomsöka hus, rum eller förvaringsställe och, om tillträde behövs till utrymme som är tillslutet, låta öppna lås eller bereda sig tillträde på annat sätt. Kronofogdemyndigheten får även i övrigt använda tvång i den mån det behövs för det avsedda ändamålet och det kan anses befogat med hänsyn till omständigheterna. Våld mot person får dock brukas endast om kronofogdemyndigheten möter motstånd och i

den mån det med hänsyn till ändamålet med ingripandet kan anses för-
svarligt.

I fråga om klagan över kronofogdemyndighets beslut eller åtgärd enligt
första stycket äga bestämmelserna i utsökningslagen (1877:31 s. 1) om
klagan över utmätning i allmänhet motsvarande tillämpning.

55 §¹³ Förvaltaren skall så snart ske kan upprätta skriftlig berättelse om
boets tillstånd, så ock om orsakerna till gäldenärens obestånd, så vitt de
kunnat utrönas. I berättelsen skall upptagas en översikt över tillgångar och
gäld av olika slag ävensom särskilt anmärkas, huruvida förhållande har
förekommit som kan föranleda återvinning till konkursboet och huruvida
skälig anledning förefinnes till antagande, att gäldenären gjort sig skyldig
till gäldenärsbrott. Förefinnes anledning till antagande, som nyss sagts,
skall grunden därför angivas. Om gäldenären är eller under det senaste året
före konkursansökningen varit bokföringsskyldig, varde i berättelsen
tillika anmärkt, vilket bokföringssystem han har tillämpat och hur bok-
föringsskyldigheten har fullgjorts; och skall i sådant fall vid berättelsen
fogas den av gäldenären senast uppgjorda balansräkningen.

Avskrift av berättelsen med den balansräkning, som må vara därvid
fogad, skall av förvaltaren utan dröjsmål tillställas konkursdomaren och
tillsynsmyndigheten samt varje borgenär, som det begär.

Om förvaltaren finner att gäldenären kan misstänkas för gäldenärsbrott,
skall han omedelbart underrätta allmän åklagare därom och därvid angiva
grunden för misstanken. Detsamma gäller om gäldenären har drivit
näringsverksamhet och det under konkursförvaltningen kommer fram att
gäldenären kan misstänkas för annat brott av ej ringa beskaffenhet, som
har samband med verksamheten.

56 §¹⁴ Är konkursen icke avslutad vid utgången av näst efter första borge-
närssammanträdet infallande mars eller september månad, skall för-
valtaren inom två veckor därefter till tillsynsmyndigheten avlämna be-
rättelse, vari alla de åtgärder noggrant angivas, som vidtagits för förvalt-
ningens bringande till slut; åliggande det förvaltaren att sedermera under
konkursens fortgång inom två veckor från utgången av varje mars och
september månad avgiva sådan berättelse för det dessförinnan förflutna
halvåret. Har, då berättelse avgives, mer än ett år förflutit från det beslutet
om konkurs meddelades, skall berättelsen tillika innehålla fullständig upp-
lysning om orsakerna till att konkursen icke avslutats.

Förvaltaren skall utan dröjsmål lämna konkursdomaren avskrift av
berättelsen.

57 § Förvaltaren skall, oavsett vad som gäller i fråga om bokförings-
skyldighet för gäldenären, löpande bokföra in- och utbetalningar, om ej
med hänsyn till särskilda förhållanden god redovisningssed påkallar att
bokföringen sker på annat sätt.

Förvaltaren skall bevara räkenskapsmaterialet under minst tio år från
utgången av det kalenderår då konkursen avslutades. I övrigt tillämpas 22
§ bokföringslagen (1976:125).

¹³ Senaste lydelse 1975:244.

¹⁴ Senaste lydelse 1975:244.

Första stycket medför ej inskränkning i den bokföringsskyldighet som kan vara särskilt föreskriven för att möjliggöra kontroll över viss verksamhet.

Beträffande skyldighet att sörja för underlag för deklarations- och uppgiftsskyldighet och för kontroll därav finnas särskilda bestämmelser.

58 §¹⁵ Penningar, som inflyta under förvaltningen av konkursbo, skola, i den mån de icke äro erforderliga till bestridande av löpande utgifter, av förvaltaren inom en vecka från det de influtit å konkursboets räkning mot ränta insätts i bank.

Försummar förvaltaren att inom ovan föreskrivna tid insätta influtna medel, vare han skyldig att å belopp, som obehörigen innehållits, erlagga ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den dag insättning bort ske.

Så länge konkursen pågår, avlämne förvaltaren inom två veckor från utgången av mars, juni, september och december månader varje år till tillsynsmyndigheten räkning över boets inkomster och utgifter i penningar under det gångna kvartalet. Har under någon del av kvartalet penningar inestått i bank, skall vid räkningen fogas av banken till riktigheten bestyrkt uppgift å de insättningar och uttagningar, som må hava under kvartalet förekommit. Förvaltaren skall lämna avskrift av räkningen till konkursdomaren.

Även efter konkursens avslutande skall förvaltaren hava boets medel insatta i bank, till dess lyftning påkallas av därtill berättigad borgenär. Förvaltaren skall underrätta tillsynsmyndigheten, i vilken bank medlen inestå, och inom två veckor från utgången av varje kalenderår till myndigheten för granskning avgiva redovisning som i tredje stycket sägs. När medel ej vidare finnas att lyfta, skall förvaltaren göra anmälan därom hos tillsynsmyndigheten.

59 §¹⁶ Tillsynsmyndigheten skall övervaka att förvaltningen bedrivs på ett ändamålsenligt sätt i överensstämmelse med denna lag och andra författningar. Därvid skall särskilt tillses att avvecklingen av konkursen icke fördröjes i onödan. När myndigheten finner det lämpligt, får den inventera konkursboets kassa och övriga tillgångar samt fordra redovisning av förvaltaren. Om särskilda omständigheter föranleda det, får myndigheten utse en eller flera revisorer för granskning av boets räkenskaper och förvaltningen i övrigt.

60 § Tillsynsmyndigheten ävensom granskningsman skall hava tillgång till böcker och andra handlingar, som röra boet; äge ock av förvaltaren på begäran erhålla upplysningar om boet och dess förvaltning.

Tillsynsmyndigheten och förvaltare vare skyldiga att på begäran meddela upplysningar om boet och dess förvaltning till konkursdomaren, borgenär eller gäldenären. Tillsynsmyndigheten är vidare skyldig att på begäran meddela sådana upplysningar till granskningsman.

¹⁵ Senaste lydelse 1975:646.

¹⁶ Ändringen innebär bl.a. att andra-fjärde styckena upphävs.

61 § Har gäldenär idkat rörelse, äge förvaltaren låta den rörelse, där sådant enligt lag kan ske, fortsättas för konkursboets räkning i den mån det befinnes ändamålsenligt. Samma lag vare, där förvaltaren sedan rörelsen nedlagts vill ånyo öppna densamma. Ej må rörelsen fortsättas längre tid än ett år från första borgenärssammanträdet, där ej särskilda skäl föreligga.

62 §¹⁷ Boets egendom skall säljas så snart det lämpligen kan ske, där ej annat föranledes av bestämmelserna i 61, 63 och 66 §§, 70 § andra stycket, 71 § femte stycket samt 149 § andra stycket.

63 § Har gäldenär i hovrätten anfört besvär över beslut, varigenom han försatts i konkurs, må ej mot hans bestridande försäljning av egendom i boet äga rum förrän hovrätten utlåtit sig i anledning av besvären.

Utan hinder av första stycket får försäljning av egendom i boet äga rum, om det föranledes av bestämmelserna i 23, 24, 61 och 73 §§. Vidare får lös egendom säljas, om den är utsatt för förskämning eller snar förstörelse eller hastigt faller i värde eller kräver allt för kostsam vård. I den mån medel saknas till betalning av utgifter för boet, får även annan lös egendom säljas.

66 §¹⁸ Inkommer gäldenären med ackordsförslag, må egendomen i boet ej säljas, innan ackordsfrågan blivit avgjord. Vad som sagts nu utgör ej hinder mot försäljning, om sådan är förenlig med ackordsförslaget eller föranledes av skäl som sägs i 63 § andra stycket första och andra meningarna eller behövs för ändamål som angives i 171 § eller särskilda skäl annars föreligga.

67 §¹⁹ Påyrkar inteckningshavare eller annan borgenär, som för sin fordran har förmånsrätt i viss egendom, att den egendom, vari förmånsrätten gäller, skall säljas genom förvaltarens försorg, och har hans rätt till betalning ur egendomen efter bevakning i konkursen lämnats obestridd eller fastställts genom dom, som äger laga kraft, må anstånd med försäljning äga rum endast om förvaltaren anser detta nödvändigt för att förhindra att avsevärd förlust vållas konkursboet eller genomförandet av ackord väsentligt försvåras samt anstånd ej är obilligt mot borgenären.

70 §²⁰ Finnes i boet fast egendom, äge förvaltaren hos vederbörande myndighet begära försäljning därav i den ordning som gäller för utmätt sådan egendom. Egendomen må jämväl säljas i annan ordning, så framt förvaltaren finner det för boet fördelaktigare.

Har auktion å fast egendom, som hör till boet, hållits i den ordning som gäller för utmätt sådan egendom utan att försäljning kommit till stånd, må förvaltaren underlåta att vidtaga ytterligare åtgärder för egendomens försäljning. Har auktion i nyssnämnda ordning ej ägt rum, men föreligger anledning till antagande, att sådan auktion ej kommer att leda till för-

¹⁷ Senaste lydelse 1955:236.

¹⁸ Senaste lydelse 1970:848.

¹⁹ Senaste lydelse 1970:848. Ändringen innebär bl.a. att första stycket upphävs.

²⁰ Senaste lydelse 1971:1045.

säljning, äge förvaltaren underlåta att föranstalta om egendomens avyttrande, där de borgenärer som i konkursen bevakat fordringar, vilka skola utgå med särskild förmånsrätt ur egendomen, samtycka därtill.

Varder auktion å boets fasta egendom utsatt att hållas i den ordning som gäller för utmätt sådan egendom, åligge det förvaltaren att före bevakningssammanträdet avlämna behållning, som under konkursen av egendomen uppkommit. Behållning som ej avlämnas före bevakningssammanträdet skall, om egendomen säljes, avlämnas före tillträdesdagen och i annat fall innan slututdelning i konkursen sker.

Förvaltaren skall även senast vid bevakningssammanträde för auktion på fast egendom anmäla arvode, annan kostnad och i konkursen bevakade fordringar som böra beaktas vid egendomens försäljning. Förvaltaren skall genom brev underrätta borgenär om anmälan som han gör på dennes vägnar.

71 §²¹ Försäljning av lös egendom, som icke sker genom fortsättande av gäldenärens rörelse, skall äga rum på auktion eller i annan ordning efter vad förvaltaren finner vara mest fördelaktigt för boet.

Lös egendom, vari borgenär har panträtt eller annan särskild förmånsrätt, må ej i något fall utan hans samtycke säljas annorledes än å auktion, så framt hans rätt är av försäljningen beroende.

Samtycke som avses i andra stycket fordras icke, när förvaltaren vill genom fondkommissionär sälja på fondbörs noterat värdepapper till gällande börspris eller när fråga är om försäljning av lös egendom genom fortsättande av gäldenärens rörelse.

Skall fartyg, som ej är infört i skeppsregistret eller i motsvarande utländska register, gods i fartyg eller gods i luftfartyg säljas, äge förvaltaren, där egendomen finnes inom riket, begära försäljning i den ordning som gäller för utmätt sådan egendom.

Är fråga om försäljning av registrerat skepp, av luftfartyg eller av in-tecknade reservdelar till luftfartyg och finnes egendomen inom riket, skall vad i 70 § första och andra styckena sägs äga motsvarande tillämpning.

Skall gäldenären tillkommande rätt till andel i in-teckning som belastar hans luftfartyg eller till sådant fartyg hörande reservdelar säljas, låte förvaltaren innan försäljning sker anskaffa särskild in-teckningshandling å det gäldenären tillkommande beloppet, där laga hinder däremot icke möter. Skall försäljning ske av in-teckningshandling, som innehaves av gäldenären och för vilken han är personligen ansvarig, vare förvaltaren pliktig att, där ej gäldenären medger, att handlingen må försäljas med bibehållande av hans ansvarighet, förse handlingen med påskrift, varigenom gäldenären frikallas från ansvarighet.

Bestämmelserna i 70 § sista stycket äga motsvarande tillämpning, när gäldenären tillhörig lös egendom under konkursen skall säljas i den ordning som gäller för utmätt sådan egendom. I sådant fall skall förvaltaren dessutom, i den mån det är påkallat, i ärendet föra talan för borgenärer som ha förmånsrätt enligt 10 § förmånsrättslagen (1970:979) samt genom brev underrätta borgenär om yrkande som han framställer på dennes vägnar.

76 §²² Förvaltaren får, när egendom skall säljas på auktion genom hans försorg, låta kungöra auktionen i mindre utsträckning än som följer av 74 § första stycket, om han anser det tillfyllest. Inskränkning i fråga om kungörande av auktion å fast egendom, registrerat skepp, luftfartyg eller intecknade reservdelar till luftfartyg må dock icke äga rum utan gäldenärens samtycke; ej heller må sådan inskränkning ske beträffande kungörande av auktion å annan lös egendom, vari borgenär har panträtt eller annan särskild förmånsrätt, som avses i förmånsrättslagen (1970:979), med mindre den borgenär samtycker därtill.

77 §²³ Förvaltaren skall så snart det lämpligen kan ske vidtaga nödiga åtgärder för indrivning av utestående fordringar. Anhängiggöres ej rättegång eller lagsökning eller mål om betalningsföreläggande eller påkallas ej skiljedom och kommer ej heller förlikning till stånd på sätt nedan sägs, må fordringen föryttras såsom annan lös egendom.

78 §²⁴ Har förlikningsanbud gjorts angående osäker eller tvistig tillgång, får förvaltaren antaga anbudet, om han finner det fördelaktigt för konkursboet. Ställer gäldenären säkerhet för vad som bjudes genom förlikningen, har han rätt att själv utföra tvisten.

80 §²⁵ Förvaltare skall på egen begäran entledigas av konkursdomaren, om han visar skäl till det. Förvaltare som finnes icke vara lämplig eller av annan orsak bör skiljas från uppdraget skall av konkursdomaren entledigas efter framställning av tillsynsmyndigheten, granskningsman, borgenär eller gäldenären.

Förvaltare må ej entledigas utan att tillsynsmyndigheten erhållit tillfälle att yttra sig. Efter första borgenärssammanträdet må förvaltare ej entledigas förrän borgenärerna vid sammanträde, som av konkursdomaren utlysts, erhållit tillfälle att inför honom yttra sig i ärendet. Konkursdomaren äge likväl, om han finner skäl därtill, i avbidan på borgenärernas yttrande försätta förvaltare ur tjänstgöring; dock må det ej ske innan tillsynsmyndigheten erhållit tillfälle att yttra sig.

81 §²⁶ Finnes i boet egendom, vari särskild förmånsrätt äger rum, skall, så vitt det inverkar på de borgenärers rätt, som icke i den egendom hava sådan förmånsrätt, av egendomens avkastning och köpeskilling gäldas kostnaden för egendomens vård och försäljning ävensom det arvode som enligt 50 a § femte stycket samt 82 och 83 §§ skall utgå för egendomen.

Då särskild förmånsrätt äger rum i boet tillhörig egendom, må ej till förfång för någon, som äger sådan förmånsrätt eller förmånsrätt, som skall beaktas framför den särskilda, av egendomens avkastning och köpeskilling gäldas annan konkurskostnad än ovan sagts; dock att, där den särskilda förmånsrätten grundar sig på företagsinteckning, av egendomen må

²² Senaste lydelse 1973:1132 (jfr 1975:918).

²³ Senaste lydelse 1946:809.

²⁴ Senaste lydelse 1971:498.

²⁵ Ändringen innebär bl.a. att andra stycket upphävs.

²⁶ Senaste lydelse 1967:229.

bestridas jämväl övriga konkurskostnader, i den mån boet eljest ej lämnar tillgång därtill.

82 § Arvode till förvaltare bestämmes av rätten; äro flere förvaltare, skall för envar bestämmas särskilt arvode.

Sådant arvode må icke sättas till högre belopp än som med avseende å det arbete uppdraget krävt, den omsorg och skicklighet, varmed det utförts, samt boets omfattning må anses utgöra skälig ersättning för uppdraget.

Ej må arvode efter tid räknas.

83 § Arvode till förvaltare skall bestämmas till visst belopp i ett för allt, utan så är att jämlikt 81 § må anses erforderligt, att för egendom, som avses i sagda paragraf, beräknas särskilt arvode. Sådant särskilt arvode må kunna bestämmas innan arvodesfrågan i övrigt avgöres.

Vid bestämmandet av särskilt arvode, som ovan sägs, skall vad i 82 § stadgas om de grunder, efter vilka arvode skall beräknas, äga motsvarande tillämpning.

84 § Arvode till förvaltare bestämmes efter därom hos konkursdomaren gjord framställning från den till arvode berättigade; och bör, där det lämpligen kan ske, arvode på en gång bestämmas för samtliga därtill berättigade. Framställning, som nyss sagts, skall angiva det belopp, som i arvode fordras, och, där bestämmande av särskilt arvode för viss egendom kan ifrågakomma, jämväl det belopp, som i sådant avseende äskas. Vid framställningen skall fogas ej mindre redogörelse för det arbete uppdraget medfört än även specificerad räkning, utvisande det fordrade beloppets fördelning på de olika förvaltningsåtgärderna. Har förvaltare anlitat biträde som avses i 52 § och har gottgörelse därför tillgodoförts biträdet eller har ersättning för utgifter tillgodoförts förvaltare, skall sådant angivas i redogörelsen.

Kan fråga uppkomma om bestämmande av särskilt arvode för viss egendom, åligge förvaltaren att tillhandahålla konkursdomaren förteckning över kända rättsägare, som hava särskild förmånsrätt i egendomen.

85 §²⁷ Då framställning om bestämmande av arvode inkommit, utsatte konkursdomaren dag för ärendets handläggning vid rätten. Avser framställning allenast bestämmande av särskilt arvode för viss egendom, äge dock konkursdomaren pröva, huruvida skäl att företaga frågan därom innan arvode i övrigt bestämmes må anses föreligga.

Sedan dag för ärendets handläggning vid rätten blivit utsatt, skall konkursdomaren i god tid före den utsatta dagen till borgenär, som hos konkursdomaren begärt att bli underrättad, samt till den, för vilken arvode skall bestämmas, och gäldenären sända underrättelse om tid och plats för handläggningen vid rätten. Underrättelse skall innehålla uppgift om belopp, som i arvode fordras. I fall, som omförmäles i 84 § andra stycket, skall konkursdomaren i god tid till envar, som har särskild förmånsrätt i

egendomen och vars adress är känd, översända underrättelse, som nyss sagts.

Konkursdomaren skall inhämta yttrande i ärendet av tillsynsmyndigheten.

86 § Förvaltare får ej uppbära arvode förrän han avgivit slutredovisning för sin förvaltning.

86 a §²⁸ Utan hinder av vad i 82–86 §§ finnes stadgat häremot stridande må förvaltare, om det med hänsyn till omfattningen av det arbete uppdraget medfört, den tid under vilken konkursen varat och ytterligare beräknas pågå samt övriga förhållanden finnes påkallat av synnerliga skäl, av konkursdomaren tillerkännas skäligt belopp att utgå i avbidan på att arvode slutligen bestämmas. Framställning därom skall angiva det belopp som fordras ävensom de skäl vilka åberopas för erhållande av sådan betalning. Vid framställningen skall fogas redogörelse för det arbete uppdraget medfört samt uppgift om boets ekonomiska ställning. Konkursdomaren skall inhämta yttrande i ärendet av tillsynsmyndigheten.

4 kap. Gäldenärens skyldigheter m.m.

88 § Gäldenären får ej efter det beslut om hans försättande i konkurs meddelats och innan ed enligt 91 § har avlagts begiva sig från riket utan samtycke av konkursdomaren. Om det senare under konkursen skäligen kan befaras att gäldenären genom att begiva sig från riket undandrager sig skyldighet som föreskrives i denna lag, får förbud meddelas honom att lämna riket.

Kan det skäligen befaras att gäldenären åsidosätter förbud att begiva sig från riket, får han åläggas att lämna ifrån sig sitt pass till tillsynsmyndigheten.

Kan det skäligen befaras att gäldenären genom att begiva sig från den ort där han är bosatt undandrager sig skyldighet som föreskrives i denna lag, får förbud meddelas honom att lämna orten.

Beslut om reseförbud eller om åläggande för gäldenären att lämna ifrån sig pass meddelas av konkursdomaren på begäran av förvaltaren eller tillsynsmyndigheten. När skäl för sådant beslut ej längre föreligger, skall beslutet omedelbart hävas.

Innan beslut meddelas i fråga som avses i denna paragraf, skall konkursdomaren bereda gäldenären, förvaltaren och tillsynsmyndigheten tillfälle att yttra sig, om det lämpligen kan ske och det ej finnes vara utan betydelse. Konkursdomaren får också hålla förhandling i frågan.

Byter gäldenären vistelseort, skall han meddela förvaltaren var han vistas.

88 a § Har gäldenären enligt 14 b § lämnat ifrån sig sitt pass, skall konkursdomaren omedelbart efter konkursbeslutet pröva om gäldenären

²⁸ Senaste lydelse 1959:181.

skall återfå passet. Kan det skäligen befaras att gäldenären åsidosätter förbud att begiva sig från riket, har han ej rätt att återfå passet.

89 § Gäldenären skall lämna konkursdomaren, tillsynsmyndigheten, förvaltare och granskningsman de upplysningar om boet, som de begära.

Vid borgenärssammanträde skall gäldenären vara tillstädes, så framt han ej är hindrad av laga förfall. Vill gäldenären, utan att sådant hinder föreligger, från sammanträde utebliva, tage konkursdomarens samtycke därtill. Utebliver gäldenären från sammanträde, vare hans utevaro ej hinder för handläggning av de ärenden, som där skola förekomma.

91 § Gäldenären skall inför konkursdomaren avlägga bouppteckningsed. Han skall därvid göra de tillägg till eller ändringar i den med anledning av konkursen upprättade bouppteckningen som han finner påkallade och med ed betyga att bouppteckningen med gjorda tillägg eller ändringar är riktig, så att det ej honom veterligen har oriktigt utelämnats eller upptagits någon tillgång eller skuld.

Är gäldenären juridisk person och finnas flera ställföreträdare, behöver bouppteckningsed ej avläggas av sådan ställföreträdare vars edgång förvaltaren anser sakna betydelse för boutredningen.

92 § Den i 91 § föreskrivna bouppteckningsed skall avläggas vid första borgenärssammanträdet. Är gäldenären av laga förfall hindrad att då avlägga eden eller är till följd av särskilda omständigheter bouppteckningen då ännu ej till konkursdomaren inkommen, kalle konkursdomaren, sedan förfallet upphört eller bouppteckningen inkommit, så snart ske kan gäldenären att infinna sig för edgångens fullgörande; och varde tillsynsmyndigheten och förvaltaren underrättade därom.

När anledning förekommer, får konkursdomaren tillåta gäldenären att avlägga eden inför annan konkursdomare. Är gäldenären sjuk, får eden avläggas där han vistas.

93 §²⁹ I fall, då det åligger förmyndare att avlägga bouppteckningsed, vare jämväl den omyndige, om han fyllt femton år, pliktig att avlägga eden, så framt förvaltaren eller borgenär det yrkar samt ej sådana särskilda omständigheter föreligga, att anledning till edgången saknas.

Annan än gäldenären är skyldig att på yrkande av förvaltaren eller borgenär avlägga bouppteckningsed eller beediga viss uppgift i bouppteckningen, om det kan antagas att sådan edgång är av betydelse för boutredningen.

Edgångsyrkande, som ovan i denna paragraf avses, skall göras hos konkursdomaren. Har sådant yrkande framställts, kalle konkursdomaren den, av vilken edgång äskas, att infinna sig inför konkursdomaren å tid och ställe, som av honom bestämmas; underrätte ock därom tillsynsmyndigheten och förvaltaren samt, där edgångsyrkandet framställts av borgenär, denne. Medgives yrkandet, varde, om det kan ske, edgången genast fullgjord; kan det ej ske vid tillfället, meddele konkursdomaren beslut om tid

och ställe, då eden skall inför honom avläggas. Medgives ej yrkandet, varde frågan om edgång skall äga rum hänskjuten till rätten; och vare, där rätten bifaller edgångsyrkandet, om edgångens fullgörande inför konkursdomaren lag, som nyss sagts. Bestämmelserna i 92 § andra stycket skola i fall, varom här är fråga, äga motsvarande tillämpning.

94 § Undandrager sig gäldenären att fullgöra vad honom enligt 53, 88, 89, 91 eller 93 § åligger eller överträder han reseförbud, varom stadgas i 88 §, må han efter omständigheterna hämtas eller genom häkte tillhållas att fullgöra sin skyldighet. Detsamma gäller, om det skäligen kan befaras att gäldenären undandrager sig skyldighet eller överträder förbud som nu har angetts och, beträffande häktning, särskild anledning förekommer.

Undandrager sig annan att fullgöra edgång, som blivit honom enligt 93 § förelagd, varde hämtad eller genom föreläggande av vite eller genom häkte tillhållen att fullgöra sin skyldighet.

Varder någon efter ty nu är stadgat hållen i häkte, skall kostnaden härför gäldas av allmänna medel.

95 §³⁰ Det ankommer på konkursdomaren att på begäran av förvaltaren eller tillsynsmyndigheten förordna om vidtagande av åtgärd enligt 94 § och att utdöma förelagt vite.

Har någon insatts i häkte, skall konkursdomaren, då anledning till hans kvarhållande ej längre är för handen, genast förordna om hans lösgivande. Den, som insatts i häkte, skall senast var fjortonde dag inställas för konkursdomaren. Ingen får under konkursen hållas häktad längre tid än tre månader.

Innan beslut meddelas i fråga som avses i denna paragraf, skall konkursdomaren bereda gäldenären, förvaltaren och tillsynsmyndigheten tillfälle att yttra sig, om det lämpligen kan ske och det ej finnes vara utan betydelse. Konkursdomaren får också hålla förhandling i frågan.

95 a § Är gäldenären häktad med stöd av 14 b §, skall konkursdomaren eller, i fall då konkursansökningen prövas av rätten, denna i samband med konkursbeslutet pröva om gäldenären fortfarande skall vara häktad. Föreligga skäl till häktning enligt 94 §, skall häktningen bestå.

96 § Om gäldenären är juridisk person, äga 88 §, 88 a §, 89 § första stycket, 94 § första och tredje styckena, 95 § samt 95 a § tillämpning även på styrelseledamot, verkställande direktör och likvidator som avgått eller entledigats senare än ett år före dagen då konkursansökan kom in till konkursdomaren.

98 §³¹ Förvaltaren skall handlägga fråga om vad som får utgå enligt 97 §. Uppkommer tvist, äga 27 § fjärde och femte styckena motsvarande tillämpning.

99 § Gäldenär vare berättigad att av konkursboet erhålla vad som erfordras för resa och uppehälle, när han enligt vad i denna lag stadgas har

³⁰ Senaste lydelse 1946:809.

³¹ Senaste lydelse 1968:625.

att inställa sig hos konkursdomaren eller annorstädes, dock ej mera, om han vistas utom rättens domsaga, än som tarvades, om han uppehölle sig därinom å ort, där han sist vistades. Vad nu sagts gäller även beträffande sådan förutvarande ställföreträdare som avses i 96 §.

Angående ersättning till gäldenären för inställelse vid sammanträde i anledning av anmärkning mot efterbevakning stadgas i 111 §.

Annan än den som avses i första stycket är berättigad att av konkursboet erhålla ersättning för inställelse enligt 93 § andra stycket efter vad konkursdomaren prövar skäligt.

102 § Så snart bevakningstiden gått till ända, överlämna konkursdomaren det ena exemplaret av de inkomna bevakningshandlingarna till förvaltaren, som har att skyndsamt upprätta en förteckning, utvisande för varje bevakad fordran dess belopp och, om förmånsrätt yrkats, den åberopade grunden därför samt den plats i förmånsrättsordningen, som enligt det framställda yrkandet skulle tillkomma fordringen. Förteckningen skall upprättas i två exemplar, av vilka det ena skall biläggas de till förvaltaren överlämnade bevakningshandlingarna och det andra tillställas konkursdomaren för att jämte det andra exemplaret av handlingarna vara att tillgå hos honom.

103 §³² Efter bevakningstidens utgång bestämme konkursdomaren utan dröjsmål efter samråd med förvaltaren ej mindre viss tid, inom vilken anmärkningar må framställas mot de bevakade fordringarna, och ställe, varest de till förvaltaren överlämnade bevakningshandlingarna skola hållas tillgängliga för granskning, än även tid och ställe för det borgenärs-sammanträde, som enligt 108 § skall hållas inför konkursdomaren, därest anmärkningar framställas. Avgörandet får träffas före utgången av bevakningstiden, om det lämpligen kan ske.

Anmärkningstiden skall bestämmas till minst två, högst fyra veckor från bevakningstidens utgång. Om det med hänsyn till förhållandena i konkursen är erforderligt, får dock längre anmärkningstid fastställas. Det i 108 § omförmälda sammanträde må icke hållas tidigare än två eller senare än fyra veckor från utgången av anmärkningstiden.

107 § Efter anmärkningstidens utgång skall konkursdomaren ofördröjligen till varje borgenär, mot vars bevakning anmärkning är framställd och vars adress är känd, med posten översända avskrift av anmärknings-skriften i vad den rör hans bevakning med erinran om tid och ställe för det i 108 § omförmälda borgenärssammanträde.

108 §³³ De tvistefrågor, som uppkommit därigenom att anmärkningar framställts och som ej blivit förlikta genom medverkan av förlikningsman som avses i 50 a § eller på annat sätt, skola företagas till handläggning vid borgenärssammanträde inför konkursdomaren. Därvid äga förvaltaren, borgenärerna och gäldenären föra talan; och böra de borgenärer, mot

³² Senaste lydelse 1975:244. Ändringen innebär bl.a. att tredje och fjärde styckena upphävs.

³³ Senaste lydelse 1957:97. Ändringen innebär bl.a. att femte stycket upphävs.

vilkas bevakningar anmärkning gjorts, ingiva skriftliga svaromål och bifoga de handlingar, som styrka deras talan.

Förvaltaren skall vara tillstädes vid sammanträdet, så framt han ej har laga förfall; dock vare hans utevaro ej hinder för ärendets handläggning.

Konkursdomaren skall vid sammanträdet utreda tvistefrågorna och söka åstadkomma förlikning. Om alla närvarande medgiva att anmärkning förfaller eller inskränka den eller uppdraga åt förvaltaren att sluta förlikning med borgenär mot vars bevakning anmärkning gjorts, gäller det även för den som uteblivit. Äro både borgenär och borgensman eller annan som förutom gäldenären ansvarar för borgenärens fordran närvarande och kunna de icke enas, gäller borgenärens mening, om ej de andra lösa ut honom eller ställa betryggande säkerhet för fordringen.

Finnes anmärkning, varom förlikning ej blivit träffad, skall frågan hänskjutas till rätten. Konkursdomaren skall vid sammanträdet slut bestämma när rättens handläggning av tvistefrågorna skall äga rum. Om det är möjligt, skall handläggningen ske omedelbart i anslutning till sammanträdet. Tvistefrågor som ej behandlas omedelbart av rätten skall sättas ut att förekomma viss dag inom fyra veckor efter sammanträdet eller, om särskilda skäl föreligga, senare dag.

111 §³⁴ Vill borgenär efter utgången av den för bevakning av fordringar utsatta tid anmäla fordran, må det ske i den ordning, som i 101 § är stadgad angående bevakning.

Då efterbevakning sålunda gjorts, överlämna konkursdomaren genast det ena exemplaret av bevakningshandlingarna till förvaltaren; låte, ock en gång i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen, kungöra, att efterbevakning skett, så ock viss tid, inom vilken anmärkningar må framställas mot bevakningen, ställe, varest de till förvaltaren överlämnade bevakningshandlingarna skola hållas tillgängliga för granskning samt tid och ställe för sammanträde inför konkursdomaren, därest i anledning av anmärkning sammanträde varder erforderligt.

Anmärkningstiden må ej utgöra mindre än två eller mera än fyra veckor från den dag ovanberörda kungörelse infördes i Post- och Inrikes Tidningar. Sammanträdet inför konkursdomaren skall hållas inom fyra veckor från anmärkningstidens utgång.

Om innehållet i kungörelsen åligge konkursdomaren att med posten avsända meddelande till gäldenären och, där den efterbevakandes adress är känd, till denne ävensom särskilt underrätta förvaltaren.

I övrigt lände beträffande efterbevakning i tillämpliga delar till efterrättelse vad ovan stadgats om bevakning.

Hava flere efterbevakningar gjorts, skola de, såvitt ske kan, handläggas gemensamt.

Ersättning till förvaltare och gäldenären för inställelse vid sammanträde i anledning av anmärkning mot efterbevakning skall gäldas av borgenär, som gjort efterbevakningen; och vare borgenären jämväl skyldig att gottgöra kostnaden för kungörelse och annan underrättelse om efterbevakningen. Hava flere borgenärer gjort efterbevakning, svare de en för alla och alla för en för kostnad, som är gemensam för efterbevakningarna.

³⁴ Senaste lydelse 1977:675.

113 § Talan mot dom, varigenom anmärkning mot bevakning ogillats, må fullföljas ej mindre av förvaltaren än av borgenär och gäldenären.

118 § Då edgångsföreläggande, som avses i 117 §, blivit meddelat, skall konkursdomaren ofördröjligen underrätta förvaltaren därom.

Bevis, att borgenär fullgjort honom förelagd edgång, skall så snart det inkommit till konkursdomaren av honom överlämnas till förvaltaren. Har edgångsbevis inkommit till konkursdomaren i fall, som avses i 116 § andra stycket, varde ock det bevis överlämnat till förvaltaren.

120 §³⁵ Försummar borgenär att inom föreskriven tid till konkursdomaren inkomma med bevis, att borgenären fullgjort honom förelagd edgång, må innan sådant bevis inkommit fordringen ej komma i betraktande såsom bevakad i konkursen; dock varde, där anmärkning mot bevakningen är gjord, tvistefrågan prövad i laga ordning och gälle om utdelning för fordringen vad därom är i 6 kap. stadgat.

123 §³⁶ Borgenär, som till säkerhet för fordran har panträtt i fast eller lös egendom, vare för tillgodonjutande av rätt till betalning ur den egendom, som sålunda häftar för fordringen, icke skyldig att bevaka fordringen i konkursen.

Borgenär, varom i första stycket förmäles, vare, där det äskas, pliktig att fästa sin fordran med sådan ed, som i 116 § sägs. Å edgången skola föreskrifterna i 116–119 §§ äga motsvarande tillämpning; dock skall beträffande tiden för edgångsyrkandes framställande gälla, att det må väckas intill dess borgenären uppburit betalning för sin fordran, och må delgivning av edgångsföreläggande ej ske enligt 15 § delgivningslagen. Edgångsyrkandet vare förfallet, där ej underrättelse, som i 118 § första stycket sägs, eller annat bevis, att edgångsföreläggande meddelats, kommit förvaltaren tillhanda innan kungörelse om framläggande av slututdelningsförslag utfärdats.

Försummar borgenären att inom föreskriven tid till konkursdomaren inkomma med bevis, att borgenären fullgjort honom förelagd edgång, varde den egendom, vari panträkten äger rum, såsom annan konkursboets egendom av förvaltaren omhändertagen; och gälle angående borgenärens rätt till betalning vad därom är i 6 kap. stadgat.

126 §³⁷ På förvaltaren ankomme att bestämma, när utdelning skall äga rum.

Finnes tillgång till gäldande av tio för hundra av bevakade fordringar, som ej utgå med förmånsrätt, må dock förvaltaren ej låta med utdelning för dessa fordringar anstå, med mindre särskilda skäl föreligga.

Kan utdelning till borgenärer, som hava förmånsrätt och icke jämlikt 143 § lyft betalning för sina fordringar, lämpligen äga rum, må sådan utdelning ej uppskjutas i avbidan på utdelning till andra borgenärer.

Sedan all konkursboets tillgängliga egendom blivit förvandlad i pen-

³⁵ Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

³⁶ Senaste lydelse 1970:444.

³⁷ Senaste lydelse 1955:236.

ningar, skall slututdelning ske; dock må ej kungörelse om sådan utdelning utfärdas före utgången av tid, inom vilken borgenär har att ingiva bevis därom att honom förelagd edgång, som i 116 eller 123 § sägs, blivit fullgjord. I fall, varom i 70 § andra stycket eller 71 § femte stycket förmåles, utgöra den omständigheten, att där avsedd egendom icke blivit försåld, ej hinder för slututdelning.

127 §³⁸ Är ackordsförslag beroende på prövning, kan förvaltaren, i den mån det föranledes av förslaget, låta anstå med utdelning till dess ackordsfrågan blivit avgjord.

128 § Då utdelning skall ske, åligger förvaltaren att uppgöra utdelningsförslag.

Utdelningsförslag skall för varje däri upptagen borgenär angiva beloppet av hans fordran med den ränta, varå utdelning må vara att beräkna, den förmånsrätt, som må vara med fordringen förenad, samt den utdelning, som belöper på fordringen. Föreligger omständighet, som jämlikt 141 § andra stycket medför inskränkning i borgenärs rätt att lyfta på hans fordran belöpande utdelning, eller har borgenär enligt 143 § uppburit betalning, varde det ock anmärkt i förslaget.

Utdelningsförslag skall vara åtföljt av redogörelse för förvaltningen av egendom, för vilken till utdelning avsedda medel influtit. Av redogörelsen skall framgå, huru mycket genom försäljning eller annorledes influtit för egendomen, samt, där ej hela detta belopp enligt förslaget utdelas, för vilka andra ändamål återstoden tagits i anspråk. Hava medel, som avses i förslaget, influtit för egendom, vari särskild förmånsrätt funnits, skola nu föreskrivna uppgifter lämnas särskilt för den egendom.

129 §³⁹ Sedan utdelningsförslag upprättats, skall förslaget med därtill hörande förvaltningsredogörelse hållas tillgängligt för granskning å tid och ställe som bestämmes av förvaltaren. När fråga är om förslag till slututdelning, skall förvaltaren bestämma tid och ställe efter samråd med tillsynsmyndigheten. Förvaltaren låte en gång i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen, kungöra, att utdelningsförslag upprättats, så ock från och med vilken dag samt var det kommer att hållas tillgängligt. I kungörelsen skall ock nämnas, att den, som vill klandra förslaget, har att anmäla sitt klander på sätt och inom tid, som stadgas i 130 §.

Det åligger förvaltaren att ofördröjligen efter utfärdandet av ovan nämnda kungörelse dels tillställa konkursdomaren och tillsynsmyndigheten ett exemplar av utdelningsförslaget och förvaltningsredogörelsen, dels ock till gäldenären och varje i förslaget upptagen borgenär, vars adress är känd, med posten översända meddelande om innehållet i kungörelsen; och varde borgenär tillika underrättad om den utdelning, som är för honom beräknad i förslaget.

Förvaltaren har därjämte att så snart ske kan tillställa konkursdomaren och tillsynsmyndigheten ett exemplar av de tidningar, i vilka kungörelsen varit införd.

³⁸ Senaste lydelse 1970:848.

³⁹ Senaste lydelse 1977:675.

Då kungörelse om slututdelning utfärdas, skall underrättelse därom samtidigt meddelas konkursdomaren och tillsynsmyndigheten.

130 §⁴⁰ Klander mot utdelningsförslag skall skriftligen anmälas hos konkursdomaren inom trettio dagar från den dag, då förslaget enligt kungörelsen därom först varit tillgängligt för granskning. I klanderskriften skall angivas, i vilket avseende ändring i förslaget yrkas; är sådant ej iakttaget, må klandret ej upptagas.

Varder klander upptaget, utsatte konkursdomaren dag för målets handläggning vid rätten samt låte den utsatta dagen minst tio dagar förut kungöras en gång i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen; underrätte ock särskilt tillsynsmyndigheten, förvaltaren och den, som anmält klandret, samt, där klandret avser utdelning till viss borgenär, som icke anmält klandret, denne.

Vid målets handläggning bör förvaltaren vara tillstädes.

De för målets prövning nödiga handlingar skola genom förvaltarens försorg tillställas konkursdomaren för att tillhandahållas rätten.

132 § Har borgenär bevakat fordran efter utgången av den för bevakning av fordringar utsatta tid, skall utdelning för den fordran beräknas i utdelningsförslag, om vars framläggande kungörelse utfärdas sedan bevakningsinlagen genom konkursdomarens försorg kommit förvaltaren tillhanda eller borgenären hos denne visat, att bevakning skett.

Av medel, som ej äro upptagna i äldre utdelningsförslag än i första stycket avses, varde först, såvitt de förslå, tilldelat borgenären så mycket, som skulle hava tillagts honom, därest han bevakat sin fordran inom den utsatta bevakningstiden; och tage han därefter med övriga borgenärer del i vad som kan återstå.

137 § Utdelning för fordran, i avseende å vilken borgenären förelagts sådan edgång, som i 116 eller 123 § sägs, skall, ändå att edgången ej fullgjorts, beräknas i utdelningsförslag, som ej avser slututdelning i konkursen. Då slututdelning företages, må sådan fordran ej komma i betraktande, med mindre innan kungörelse om framläggande av utdelningsförslaget utfärdats bevis, att eden avlagts, genom konkursdomarens försorg kommit förvaltaren tillhanda eller borgenären hos denne styrkt, att sådant bevis tillställts konkursdomaren; och skall, där fordringen enligt vad nu sagts icke må komma i betraktande, vad vid tidigare utdelning må hava beräknats för fordringen gå till fördelning emellan andra borgenärer.

Har i fall, då edgångsföreläggande meddelats borgenär, som till säkerhet för sin fordran har panträtt i fast eller lös egendom, borgenären föranstaltat om egendomens försäljning, äge han ej uppbära betalning ur egendomen, innan föreläggandet fullgjorts; och skall förty vad av köpeskillingen å borgenärens fordran belöper intill dess föreläggandet fullgjorts eller den därför föreskrivna tid tilländagått insättas i riksbanken eller annan bank, varom borgenären och förvaltaren enas.

140 § Varder gäldenär, som i konkurs erhållit ackord, ånyo försatt i konkurs innan ackordet fullgjorts, vare borgenär, vars fordran nedsatts genom ackordet, berättigad till utdelning för fordringens hela ursprungliga belopp med avdrag av vad han redan må hava uppburit; dock äge han icke uppbära mer än vad enligt ackordet tillkommer honom.

Vad sålunda stadgats skall äga motsvarande tillämpning, där gäldenären erhållit ackord enligt ackordslagen (1970:847).

144 § Lyftning enligt 143 § må ej medgivas borgenär, med mindre han bevakat sin fordran i konkursen, där det enligt denna lag åligger honom, ävensom ställer borgen för att medlen återbäras i händelse han finnes ej vara berättigad att i utdelning behålla vad han fått lyfta. Förvaltaren må dock eftergiva borgen, om skäl därtill finnas; och vare kronan ej skyldig att ställa borgen.

Vad i 141 § tredje stycket är stadgat om skyldighet att gälda ränta å medel, som återbäras, skall äga motsvarande tillämpning vid återbäring av medel, som borgenär enligt 143 § fått lyfta.

145 a §⁴¹ Har betalning utfallit på kapitalbeloppet av fordran, till säkerhet för vilken företagsinteckning meddelats, skall förvaltaren, sedan tiden för klander mot framlagt utdelningsförslag gått till ända eller väckt klander avgjorts genom beslut som vunnit laga kraft, göra anmälan därom till inskrivningsmyndigheten och därvid insända utdelningsförslaget eller annan handling som visar fördelningen. Kan det antagas att ytterligare betalning kommer att tilläggas inteckningshavaren, skall dock med anmälan anstå till dess det blivit avgjort, om sådan betalning skall utgå.

När innehavare av inteckning som avses i första stycket lyfter betalning, skall anteckning härom göras på inteckningshandlingen.

146 §⁴² Då förslag till slututdelning enligt utfärdad kungörelse först är att tillgå för granskning, anses konkursen avslutad, ändå att tvist om bevakad fordran eller fråga om underhåll åt gäldenären eller om arvode till förvaltare ännu ej är slutligen avgjord eller någon ytterligare tillgång, i följd av rättegång eller annorledes, sedermera kan uppkomma för konkursboet.

Utan hinder av att konkursen avslutats må ackordsförslag som ingivits tidigare prövas enligt vad som stadgas i 7 kap.

148 § Varda efter konkursens avslutande medel tillgängliga för utdelning, åligger förvaltaren att utdela dem till borgenärerna, så ock att avgiva redovisning för förvaltningen av medlen; skolande därvid de i denna lag om utdelning ävensom om redovisning vid slututdelning givna stadganden lända till efter rättelse. Efter framställning av förvaltaren äge dock konkursdomaren, om han med hänsyn till de med en utdelning förenade kostnaderna finner sådan icke lämpligen böra äga rum, förordna, att medlen i stället för att utdelas skola överlämnas till gäldenären.

⁴¹ Senaste lydelse 1967:144.

⁴² Senaste lydelse 1970:848.

149 §⁴³ Har gäldenären om betalningen av sin gäld träffat skriftlig överenskommelse med alla borgenärer, som bevakat fordran i konkursen, eller har han andra bevis, att nämnda borgenärer blivit förnöjda, varde, sedan den för bevakning av fordringar utsatta tid gått till ända, konkursen nedlagd, om gäldenären gör ansökning därom hos konkursdomaren. Innan konkursdomaren meddelar beslut i anledning av ansökningen, skall han höra förvaltaren.

Är sådan ansökning gjord, äge konkursdomaren, om han finner skäl därtill, förordna, att medan ansökningen är beroende på prövning boets egendom ej må säljas, så vitt det ej påkallas av anledning, som avses i 63 § andra stycket andra och tredje meningarna.

Varder konkursen nedlagd, låte konkursdomaren införa tillkännagivande därom en gång i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen.

152 §⁴⁴ Ingives ackordsförslag i rätt tid, skall konkursdomaren inhämta yttrande av förvaltaren huruvida förslaget bör föreläggas borgenärerna. Avstyrker denne att så sker, må förslaget upptagas endast om konkursdomaren finner synnerliga skäl därtill.

159 §⁴⁵ Om både borgenär och borgensman eller annan som förutom gäldenären ansvarar för borgenärens fordran vilja rösta för denna i ackordsfrågan, ha de tillsammans en röst, vilken beräknas efter borgenärens fordran. Kanna de icke enas, gäller borgenärens mening, om ej de andra lösa ut honom eller ställa betryggande säkerhet för fordringen.

9 kap. Handläggning av mindre konkurs, m.m.

185 §⁴⁶ Konkurs skall handläggas som mindre konkurs, om det finns anledning antaga

1. att gäldenärens bo ej räcker till betalning av de konkurskostnader som annars skulle följa, eller
2. att boet med hänsyn till dess omfattning och övriga förhållanden är av enkel beskaffenhet och att konkursen med fördel kan genomföras utan att bevakningsförfarande enligt 5 kap. anordnas.

När konkurs handlägges som mindre konkurs, tillämpas föreskrifterna i 3 och 5–7 kap. om handläggning av konkurs endast om det särskilt angives i detta kapitel.

185 a § Beslutas att konkursen skall handläggas som mindre konkurs, skall konkursdomaren efter hörande av tillsynsmyndigheten genast utse en förvaltare att handha förvaltningen av boet. I fråga om förvaltare gäller 44 §.

⁴³ Senaste lydelse 1977:675.

⁴⁴ Senaste lydelse 1970:848.

⁴⁵ Förutvarande 159 § upphävd genom 1970:848.

⁴⁶ Senaste lydelse 1977:675.

Är gäldenären dödsbo, behöver förvaltare utses endast om bouppteckning enligt 20 kap. ärvdabalken ej har upprättats eller annars särskilda skäl föreligga.

Beträffande tillsyn över förvaltningen äga 42, 59 och 60 §§ motsvarande tillämpning.

I fråga om entledigande av förvaltare gäller 80 § i tillämpliga delar. Avgår förvaltaren innan konkursen avskrivs, skall redovisning för förvaltningen snarast avges till tillsynsmyndigheten. Avskrift av redovisningen skall lämnas till konkursdomaren.

185 b § I fråga om förvaltarens allmänna åligganden äga 51, 51 a och 52 §§, 53 § första stycket, 57 §, 58 § första och andra styckena samt 60 § andra stycket motsvarande tillämpning. Vidare äger 54 § motsvarande tillämpning.

Förvaltaren skall lämna konkursdomaren och tillsynsmyndigheten skriftlig uppgift om orsakerna till gäldenärens obestånd, såvitt de kunnat utrönas. Samtidigt skall anmärkas, om det har förekommit förhållande som kan föranleda återvinning till konkursboet och om det finns skälig anledning antaga att gäldenären gjort sig skyldig till gäldenärsbrott. Finns anledning till sådant antagande, skall grunden därför angivas. Om gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökningen varit bokföringsskyldig, skall vidare anmärkas, vilket bokföringssystem han har tillämpat och hur bokföringsskyldigheten har fullgjorts. I sådant fall skall samtidigt den av gäldenären senast uppgjorda balansräkningen ingivas.

Så snart kunskap har vunnits om löne- eller pensionsskuld skall förvaltaren anmäla sådan skuld till kronofogdemyndigheten i den ort där gäldenären bör svara i tvistemål som angå gäld i allmänhet. Finns ej löne- eller pensionsskuld, skall förvaltaren anmärka detta i bouppteckningen.

Bouppteckningen skall jämte uppgifter enligt andra stycket tillställas konkursdomaren och tillsynsmyndigheten snarast och senast en månad från konkursbeslutet. När särskilda omständigheter föreligga, får konkursdomaren bevilja uppskov.

Om förvaltaren finner att gäldenären kan misstänkas för att ha gjort sig skyldig till gäldenärsbrott, skall han omedelbart underrätta allmän åklagare därom och därvid angiva grunden för misstanken. Detsamma gäller om gäldenären har drivit näringsverksamhet och det under konkursförvaltningen kommer fram att gäldenären kan misstänkas för annat brott av ej ringa beskaffenhet, som har samband med verksamheten.

185 c § Om ej annat är föreskrivet, skall egendom som finns i boet säljas så snart det lämpligen kan ske.

Beträffande försäljning av egendom, fortsättande eller återupptagande av rörelse, indrivning av fordringar och förlikning angående osäker eller tvistig tillgång under konkursen gälla 61, 63, 67, 70, 71 och 73–78 §§ i tillämpliga delar. Fordran som kan göras gällande i konkursen skall anses som bevakad fordran. Den tid av fyra veckor som enligt 73 § första stycket skall räknas från första borgenärssammanträdet skall i stället räknas från konkursbeslutet.

185 d § Så snart bouppteckning har tillställts konkursdomaren skall denne kalla gäldenären att inställa sig för att avlägga sådan ed som avses i 91 §. Är gäldenären dödsbo och har förvaltare ej utsetts, skall vad som i 91 § andra stycket sägs om förvaltaren i stället gälla konkursdomaren. Edgången får ej äga rum tidigare än en vecka från konkursbeslutet.

Finner konkursdomaren, sedan bouppteckningen har beedigats, efter förvaltarens hörande att tillgångarna ej räcka till betalning av konkurskostnaderna och annan skuld som boet har ådragit sig, skall han besluta om avskrivning av konkursen. Sådant beslut får dock ej meddelas förrän förvaltaren har fullgjort vad som åligger honom enligt 185 b § andra stycket. Avskrivs konkursen, skall förvaltaren snarast avge redovisning för förvaltningen till tillsynsmyndigheten. Avskrift av redovisningen skall lämnas till konkursdomaren.

Föreligger hinder mot att bouppteckningsed avlägges av gäldenären eller annan inom skälig tid och saknas anledning antaga att genom sådan edgång skulle yppas tillgång till betalning av konkurskostnaderna och annan skuld som boet har ådragit sig, äger första stycket motsvarande tillämpning trots att edgång icke har fullgjorts.

Innan egendomen i boet återställs till gäldenären, skall förvaltaren av egendomen, såvitt den förslår, betala konkurskostnaderna och annan skuld som boet har ådragit sig.

185 e § Avskrivs ej konkursen enligt 185 d § skall boets medel, sedan all tillgänglig egendom har förvandlats till pengar, delas ut till borgenärerna i den mån medlen ej behövas för betalning av konkurskostnaderna och annan skuld som boet har ådragit sig. Utdelningen skall äga rum i enlighet med den rätt till betalning som tillkommer borgenärerna. I fall som avses i 70 § andra stycket eller 71 § femte stycket utgör den omständigheten att där avsedd egendom icke har blivit såld ej hinder för utdelning.

Förslag till utdelning upprättas av förvaltaren. Förslaget skall för varje däri upptagen borgenär ange beloppet av hans fordran med den ränta varpå utdelning skall beräknas, den förmånsrätt som följer med fordringen och den utdelning som belöper på denna. Vid förslaget skall fogas sådan förvaltningsredogörelse som angives i 128 § tredje stycket.

Vid tillämpning av 138 eller 139 § skall vad som sägs där om den dag, från vilken tiden för klander mot utdelningsförslag är att räkna, i stället avse dagen för utdelningsförslagens upprättande.

185 f § Förvaltaren skall genast tillställa konkursdomaren och tillsynsmyndigheten utdelningsförslaget och förvaltningsredogörelsen. Han skall samtidigt avge redovisning för förvaltningen till tillsynsmyndigheten och därvid bifoga de handlingar som kunna vara av betydelse för kontroll av redovisningen. Avskrifter av redovisningen jämte bifogade handlingar skola lämnas till konkursdomaren.

Konkursdomaren skall genast i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen, kungöra att utdelningsförslag har upprättats. Den som vill framställa invändning mot utdelningsförslaget skall göra detta hos konkursdomaren senast två veckor efter det att kungörelsen var införd i Post- och Inrikes Tidningar. Erinran härom skall intagas i kungörelsen.

Sedan tiden för invändning mot utdelningsförslaget har gått ut, skall konkursdomaren fastställa utdelning i konkursen enligt förslaget, om det ej genom invändning eller på annat sätt framgår att fel eller brist som inverkat på någons rätt föreligger. Finner konkursdomaren sig icke böra fastställa utdelning enligt förslaget, skall han antingen göra behövliga ändringar i det och fastställa utdelning enligt det sålunda ändrade förslaget eller återförvisa ärendet till förvaltaren. Mot beslut om återförvisning får talan ej föras. Att nytt utdelningsförslag har upprättats skall kungöras endast om det finns skäl till det.

När beslut om fastställelse av utdelning meddelas, anses konkursen avslutad.

185 g § Sedan beslut om fastställelse av utdelning i konkursen har vunnit laga kraft, skall förvaltaren snarast tillställa borgenär de medel som tillkomma denne. Detta gäller dock ej beträffande fordran som är beroende av villkor, som avses i 136 §, eller som är föremål för rättegång. Borgenär är berättigad till den ränta som har upplupit på medlen från dagen för utdelningsförslagets upprättande. När medlen ha tillställts borgenärerna, skall förvaltaren anmäla det hos konkursdomaren och tillsynsmyndigheten. Har betalning utfallit på kapitalbeloppet av fordran, till säkerhet för vilken företagsinteckning meddelats, gäller 145 a §.

Bli medel tillgängliga för utdelning sedan konkursen avslutats, skall förvaltaren utdela dem till borgenärerna och avge redovisning för förvaltningen av medlen. Bestämmelserna i 185 e och 185 f §§ om utdelning och redovisning skola därvid tillämpas. Att nytt utdelningsförslag har upprättats skall kungöras endast om det finns skäl till det. Om konkursdomaren med hänsyn till de med en utdelning förenade kostnaderna finner att sådan icke lämpligen bör ske, äger han efter framställning av förvaltaren förordna att medlen i stället för att utdelas skola överlämnas till gäldenären.

185 h § Om förvaltaren i konkurs som handlägges som mindre konkurs finner att i 185 § första stycket 2. angivna förutsättningar för sådan handläggning icke föreligga samt att boet räcker till betalning av dels de konkurskostnader som följa med att konkursen handlägges i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet i fråga om konkurs, dels annan boets skuld, skall han genast anmäla detta till konkursdomaren.

Om konkursdomaren, efter tillsynsmyndighetens hörande, i anledning av anmälningen eller eljest finner att konkursen bör handläggas i enlighet med vad som i allmänhet är föreskrivet i fråga om konkurs, skall konkursdomaren besluta att konkursen skall handläggas i denna ordning. Meddelas sådant beslut, äga 19 § första och tredje styckena motsvarande tillämpning.

Beslutet jämte vad konkursdomaren har bestämt enligt 19 § första stycket skall kungöras i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen. De tider som enligt 19 § första stycket skola räknas från det beslutet om konkurs meddelades skola i stället räknas från dagen för utfärdandet av kungörelsen.

Meddelas beslut enligt andra stycket, skall förvaltaren anses vara utsedd

enligt 45 §. Bouppteckning som anges i 53 § behöver icke upprättas på nytt. Ej heller behöver gäldenären eller annan som avlagt bouppteckningsed eller beedigt viss uppgift i bouppteckningen åter fullgöra sådan edgång.

186 §⁴⁷ Om förvaltare som har utsetts enligt 46 § finner anledning antaga att tillgångarna i boet ej räcka till betalning av konkurskostnaderna och annan skuld som boet har ådragit sig, skall han genast anmäla detta till konkursdomaren. Han skall samtidigt avge redovisning för förvaltningen till tillsynsmyndigheten. Vid anmälan som här avses skall fogas avskrift av redovisningen.

Om konkursdomaren, efter tillsynsmyndighetens hörande, i anledning av anmälningen eller eljest finner grund för antagande att tillgångarna äro så otillräckliga som sägs i första stycket, skall han kungöra detta i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen. Vill borgenär eller gäldenären visa att tillgång finns till betalning av nämnda kostnader och skuld, skall han anmäla detta hos konkursdomaren inom en månad från den dag då kungörelsen var införd i Post- och Inrikes Tidningar. Konkursdomaren äger ge borgenären eller gäldenären behövt råd. Föranleder anmälan som nu har angivits eller annan inträffad omständighet ej antagande att tillgång finns till betalning av konkurskostnaderna och annan skuld som boet har ådragit sig, skall konkursdomaren besluta om avskrivning av konkursen. Har förvaltaren icke avgivit redovisning för förvaltningen, skall han göra detta innan beslut om avskrivning meddelas.

187 § Avskrivs konkursen enligt 185 d eller 186 § eller avslutas konkursen enligt 185 f §, skall konkursdomaren efter hörande av tillsynsmyndigheten bestämma arvode till förvaltaren och ersättning för kostnad som uppdraget har medfört. I fråga om arvode äga 82 och 83 §§, 84 § första stycket samt 86 § motsvarande tillämpning.

Finns i boet egendom, vari särskild förmånsrätt äger rum, gäller 81 §.

Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer fastställer taxa som skall tillämpas vid bestämmande av arvode till förvaltaren, när konkurs avskrivs enligt 185 d §.

188 § Kostnaderna för konkurs som har avskrivits enligt 185 d § skola utgå ur konkursboet framför annan skuld som boet har ådragit sig. Har konkursen uppstått på ansökan av annan borgenär än staten och kunna konkurskostnaderna ej uttagas ur boet, skall borgenären betala dessa, dock högst ett belopp som motsvarar en tiondel av det vid tiden för konkursbeslutet gällande basbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Äro flera borgenärer betalningsskyldiga, svara de solidariskt. Beslutet om avskrivning skall, i den mån boet befinnes otillräckligt, innehålla åläggande för ansvarig borgenär att betala kostnaderna med angivna begränsning. Kunna konkurskostnaderna ej uttagas ur boet eller av borgenären, skola de utgå av allmänna medel.

Kostnaderna för konkurs som har avskrivits enligt 186 § skola utgå ur konkursboet framför annan skuld som boet har ådragit sig. Kunna konkurskostnaderna ej uttagas ur boet, skola de utgå av allmänna medel.

Har konkurs upphört på annat sätt än som har angivits i första eller andra stycket, äger andra stycket motsvarande tillämpning.

189 §⁴⁸ Avgår förvaltare som har utsetts enligt 45 eller 46 § före konkursens avslutande, skall redovisning för förvaltningen, evad denna handhafs av den avgående ensam eller av honom jämte annan, ofördröjligen avgivas till tillsynsmyndigheten. Har förvaltningen varit delad, såsom i 50 § första stycket är stadgat, skall redovisningen avse allenast den del av förvaltningen, som varit åt den avgående förvaltaren uppdragen.

Då förslag till slututdelning framlägges enligt 129 § eller, där ackord kommit till stånd, egendomen i boet återställes till gäldenären, skall ock redovisning för förvaltningen av boet avgivas till tillsynsmyndigheten.

Tillsynsmyndigheten har att granska redovisning, varom ovan förmäles, och däröver avgiva utlåtande. Redovisningen och nämnda utlåtande skola därefter hållas tillgängliga för dem, som önska taga del av handlingarna. Avgives redovisning i sammanhang med framläggande av förslag till slututdelning, skola redovisningshandlingarna vara att tillgå för granskning från och med samma dag och å samma ställe som utdelningsförslaget; och varde underrättelse därom intagen i den kungörelse, som omförmäles i 129 §. Då redovisning eljest avgives, äge tillsynsmyndigheten efter samråd med förvaltaren bestämma ställe, där redovisningshandlingarna skola hållas tillgängliga; låte ock en gång i Post- och Inrikes Tidningar och den eller de ortstidningar, som bestämts för offentliggörande av kungörelser om konkursen, kungöra, från och med vilken dag samt var handlingarna komma att hållas tillgängliga.

I kungörelse angående redovisnings framläggande skall ock nämnas, att den, som vill klandra redovisningen, har att anhängiggöra sin talan på sätt och inom tid, som stadgas i 191 §.

Då kungörelse, som ovan sägs, utfärdas, skola redovisningshandlingarna i styrkt avskrift genom tillsynsmyndighetens försorg tillställas konkursdomaren för att hos honom vara att tillgå; äro räkenskaper eller andra handlingar, som bifogats redovisningen, av vidlyftigare beskaffenhet, vare dock ej nödigt, att avskrifter därav överlämnas. Det åligger därjämte tillsynsmyndigheten att ofördröjligen efter kungörelsens utfärdande till gäldenären och varje borgenär, som i konkursen bevakat fordran men icke erhållit full betalning och vars adress är känd, med posten översända meddelande om innehållet i kungörelsen angående redovisningen; dock att, där ackord kommit till stånd, dylikt meddelande ej skall avsändas till borgenär, som för sin bevakade fordran icke äger förmånsrätt.

190 §⁴⁹ Varder beslut om konkurs upphävt av högre rätt eller varder konkurs avskriven jämlikt 124 § eller nedlagd jämlikt 149 §, skall förvaltaren ofördröjligen till gäldenären och tillsynsmyndigheten avgiva redo-

⁴⁸ Senaste lydelse 1977:675.

⁴⁹ Senaste lydelse 1975:244.

visning för förvaltningen av boet. Har konkursdomaren jämlikt 148 § eller 185 g § andra stycket förordnat, att konkursboet tillhöriga medel skola överlämnas till gäldenären, skall ock redovisning ofördröjligen avgivas till honom och tillsynsmyndigheten.

Redovisning som skall avgivas av förvaltaren enligt 185 a, 185 d, 185 f eller 185 g § gäller som slutredovisning.

Avskrivs konkurs enligt 186 §, gälla den redovisning, som enligt samma paragraf skall avgivas av förvaltaren, såsom slutredovisning.

191 § Vill gäldenären klandra redovisning, varom stadgas i 189 eller 190 §, eller vill i fall, som avses i 189 § eller 190 § andra eller tredje stycket, borgenär, vars rätt kan vara beroende av redovisningen, klandra densamma, skall talan instämmas till den rätt, där konkursen är eller varit anhängig, inom tre månader, räknat i fall, som avses i 189 §, från den dag, då redovisningen enligt vad kungjort blivit först varit för granskning tillgänglig, i fall, som avses i 190 § första stycket, från det redovisningen tillställdes gäldenären, i fall, som avses i 190 § andra stycket, från det redovisningen inkom till konkursdomaren och i fall, som avses i 190 § tredje stycket, från det beslutet om avskrivning av konkursen vann laga kraft.

Tillsynsmyndigheten får klandra redovisning som avses i 189 eller 190 §. Härvid äga bestämmelserna i första stycket om gäldenärens klandertalan motsvarande tillämpning. I fall som avses i 190 § första stycket skall dock klandertiden räknas från det redovisningen tillställdes tillsynsmyndigheten.

193 §⁵⁰ Konkursbo, som är på obestånd, kan försättas i konkurs. Vad som är föreskrivet i denna lag om gäldenär skall i sådant fall gälla konkursboet.

200 § Vad i denna lag stadgas därom att förvaltningsåtgärd ej må vidtagas, med mindre gäldenären lämnat sitt samtycke, skall icke äga tillämpning, då gäldenären rymt eller eljest ej kan anträffas med kallelse.

202 §⁵¹ Erfordras under konkursen ändrad föreskrift, i vilken eller vilka ortstidningar kungörelser angående konkursen skola införas, ankomme på konkursdomaren att meddela och låta kungöra sådan föreskrift; underrätta ock ofördröjligen tillsynsmyndigheten och förvaltaren därom.

Möter hinder för införande av kungörelse om konkursen i viss ortstidning, skall kungörelsen anses behörigen offentliggjord, ändå att den ej intagits i den tidning.

Kungörelse om konkursmåls handläggning vid rätten må utan hinder av föreskrift, att densamma skall införas i ortstidning minst tio dagar före den, som utsatts för handläggningen, i sådan tidning införas senare, om konkursdomaren finner särskilda omständigheter därtill föranleda.

203 §⁵² I stället för att i enlighet med vad förut i denna lag finnes stadgat genom kungörelse kalla borgenärer till rätten, då konkursmål skall där

⁵⁰ Förutvarande 193 § upphävd genom 1975:244.

⁵¹ Senaste lydelse 1977:675.

⁵² Ändringen innebär att andra stycket upphävs.

handläggas, bör konkursdomaren tillämpa annat kallelse sätt, om det kan ske utan ökning av kallelsekostnaden. Kungörelse må dock ej utbytas mot särskilda kallelser, så framt ej alla borgenärer, som i målet äga talan, underrättas så tidigt, att de kunna själva eller genom ombud infinna sig. Där kallelse sist tio dagar före den för handläggningen utsatta dagen med posten avsänts till borgenär, vars adress är känd, skall den borgenär anses behörigen underrättad.

206 § Föreligger vid konkursens avslutande hinder mot att de böcker och andra handlingar rörande boet, vilka förvaltaren tagit hand om, återställas till gäldenären, skola de överlämnas till tillsynsmyndigheten, om ej förvaltaren anser att han bör bevara dem. Handlingarna skola bevaras i enlighet med vad som i varje särskilt fall gäller om arkivering.

208 §⁵³ I fråga om jäv mot tjänsteman vid tillsynsmyndigheten gäller utöver vad som följer av 4 § förvaltningslagen (1971:290) att den som i mål om uttagande av skatter, böter eller andra på indrivning beroende medel har tagit befattning med indrivning av fordran som göres gällande i konkursen eller vidtagit exekutiv åtgärd för uttagande av sådan fordran ej får fullgöra tillsynsuppgift i konkursen.

209 §⁵⁴ Mot tillsynsmyndighetens beslut enligt denna lag får talan ej föras i andra fall än som avses i 27 eller 98 §.

210 §⁵⁵ Över beslut, som konkursdomaren meddelat i fall, där sådant enligt denna lag på honom ankommer, må klagan föras i hovrätten.

Vill någon klaga däröver att konkurs blivit nedlagd jämligt 149 §, varde tiden för besvär anförande räknad från det kungörelsen om konkursens nedläggande infördes i Post- och Inrikes Tidningar.

Beslut av konkursdomaren i de hänseenden som avses i 3, 4 eller 6 kap. eller om förordnande eller entledigande av tillsynsman enligt 171 b § eller om utseende eller entledigande av förvaltare enligt 185 a § länder omedelbart till efterrättelse, om ej annat förordnas; dock att vad sålunda stadgats icke skall äga tillämpning å beslut, varigenom förelagt vite utdömts.

210 a § Talan mot konkursdomarens beslut får föras även av tillsynsmyndigheten, om beslutet rör formen för konkursens handläggning, utseende eller entledigande av förvaltare, antalet förvaltare, delning av förvaltningen mellan flera förvaltare, uppdrag eller arvode enligt 50 a §, förskott enligt 86 a § till förvaltare, reseförbud eller skyldighet för gäldenären att lämna ifrån sig pass, hämtning eller häktning, föreläggande eller utdömande av vite, avskrivning av konkursen enligt 186 § eller arvode eller kostnadsersättning till förvaltare enligt 187 § första stycket.

210 b § Om borgenär anser att beslut av borgenärerna i fråga som avses i 108 § tredje stycket andra meningen icke har tillkommit på lagligt sätt, får han anföra besvär däröver.

⁵³ Förutvarande 208 § upphävd genom 1975:244.

⁵⁴ Senaste lydelse 1975:244.

⁵⁵ Senaste lydelse 1977:675.

Anser borgenär eller gäldenären att beslut varigenom ackordsförslag förkastats av borgenärerna icke har tillkommit på lagligt sätt, får besvär anföras mot beslutet, av gäldenären dock endast om hans rätt kan vara beroende därav.

I fråga om besvär enligt denna paragraf äga bestämmelserna i 210 § om klagan över konkursdomarens beslut motsvarande tillämpning.

211 §⁵⁶ Mål, som avses i 16, 85, 93 eller 164 §, skall utan förberedelse företagas till huvudförhandling. Utsättes målet till fortsatt eller ny huvudförhandling, äge rätten, om det erfordras för att målet vid denna skall kunna slutföras, förordna, att förberedelse skall äga rum, samt meddela erforderliga föreskrifter därom.

I mål, som avses i 109 eller 130 §, skall huvudförhandling föregås av förberedelse, om det behövs. Hålles sammanträde för muntlig förberedelse och lämna samtliga närvarande sitt samtycke därtill eller finnes saken uppenbar, må huvudförhandlingen hållas i omedelbart samband med förberedelsen.

Vid huvudförhandling i mål som avses i denna paragraf är rätten domför med en lagfaren domare.

Uteblir i mål, som avses i denna paragraf, part eller annan, som äger komma tillstådes vid förhandling, utgöre det ej hinder för målets handläggning och avgörande, om ej annat är stadgat.

Beträffande talan mot avgörande i mål, som nu sagts, gälle vad i rättegångsbalken är stadgat om talan mot beslut i mål, som väckts vid under rätt.

211 a § Talan mot avgörande i mål som avses i 85 § får föras även av tillsynsmyndigheten.

219 §⁵⁷ Åtal mot gäldenär för gäldenärsbrott, så ock åtal för förbrytelse, som omförmäles i 213 §, må väckas vid den rätt, där konkursen är eller varit anhängig.

Talan, som avses i 216 §, skall anhängiggöras vid den rätt, dit målet om gäldenärens försättande i konkurs hänskjutits eller skolat hänskjutas, och må i nämnda mål utan stämning väckas, ändå att den, mot vilken sådan talan föres, är tillstådes genom ombud.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1980.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om konkurs, i vilken konkursbeslutet meddelats före ikraftträdandet.

3. Förekommer i annan lag eller författning bestämmelse om att åtgärd skall ha vidtagits viss tid efter första borgenärssammanträdet i konkurs eller att viss rättsverkan skall inträda viss tid efter detta sammanträde skall, om konkursen handlägges som mindre konkurs, fristen i stället räknas från tidpunkten för konkursbeslutet.

4. Åtgärd som enligt föreskrift i lag eller annan författning ankommer på rättens ombudsman skall i stället vidtagas av förvaltaren.

⁵⁶ Senaste lydelse 1973:243.

⁵⁷ Senaste lydelse 1957:97.

5. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

SFS 1979: 340

På regeringens vägnar

SVEN ROMANUS

Bengt Lambe
(Justitiedepartementet)

